

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ORADEA
cu sediul în Oradea, Parcul Traian, nr. 10, județul Bihor
-Secția I civilă-

Număr operator de date cu caracter personal -3159-

Dosar nr. 936/108/2015

ÎNCHIEIERE

Ședința publică din data de 13 aprilie 2016

Completul de judecată constituit din:

Președinte: D.M.

Judecător : F.T.

Grefier: A.B.

Pe rol se află soluționarea apelului civil declarat de apelantul reclamant **T. A. Ș.**, în contradictoriu cu intimata pârâtă **C.J.P.A.**, împotriva sentinței civile nr. 414 din 18 iunie 2015 pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr. 936/108/2015, având ca obiect: *contestație decizie de pensionare*.

La apelul nominal făcut în ședința publică de azi se prezintă apelantul reclamant **T. A. Ș** -personal și asistat de reprezentanta acestuia, avocat C.A., în baza împuternicirii avocațiale 0192856/16.02.2016, emisă de B.T.-Cabinet Individual, lipsă fiind reprezentanții intimatei pârâte.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, învederându-se instanței faptul că prezentul apel este scutit de la plata taxei judiciare de timbru și al timbrului judiciar, având în vedere natura litigiului dedus judecării, precum și faptul că la dosar a parvenit, prin Serviciul Registratură, la data de 11.04.2016, o cerere din partea apelantului de renunțare la proba solicitată privind sesizarea Î.C.C.J., în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile asupra unei chestiuni de drept, după care:

Apelantul arată că renunță la cererea de sesizare a Î.C.C.J., în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a prevederilor dispozițiilor art. 83² al. 1 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată prin Legea nr. 118/2014 în forma în vigoare la data de 06.04.2015, prin care se solicită să se dea o dezlegare de principiu chestiunii de drept referitor la expresia „chiar ulterior eliberării din funcție” se referă la fapte săvârșite înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2014 sau numai la fapte săvârșite concomitent sau ulterior intrării în vigoare a acestei legi.

Instanța, ia act de renunțarea la cererea de sesizare a Î.C.C.J., însă, din oficiu, pune în discuție necesitatea sesizării Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 83² al. 1 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată prin Legea nr. 118/2014 în forma în vigoare la data de 06.04.2015, în sensul de a lămuri dacă prevederile art. 83 ind. 2[^] al. 1 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată prin Legea nr. 118/2014 se aplică și faptelor săvârșite înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2014 sau numai la fapte săvârșite concomitent sau ulterior intrării în vigoare a acestei legi.

Apelantul, prin avocat, arată că dispoziția este clară, în sensul că se aplică numai pentru fapte săvârșite ulterior intrării în vigoare a legii.

Se constată că, intimata C.J.P.A. nu și-a precizat poziția cu privire la cererea de sesizare a Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile asupra chestiunii de drept în discuție.

După deliberare,

CURTEA DE APEL,

Analizând lucrările dosarului,

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 83² al. 1 din Legea nr. 303/2004 republicată, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât, în speță se solicită, în principal, anularea deciziei nr. 253334 din 21.10.2014 emisă de intimata C.J.P.A., modificată prin decizia nr. 253334 din 21.10.2014, prin care apelantului i s-a acordat pensia anticipată parțial în cuantumul reglementat de Legea nr. 263/2010, urmare a modificării Legii nr. 303/2004 prin Legea nr. 118/2014, prin introducerea art. 83² al. 1, care reglementează că „nu beneficiază de pensia de serviciu prevăzută la art. 82 și 83¹ și de indemnizația prevăzută la art. 81 judecătorii ... care, chiar ulterior eliberării din funcție au fost condamnați definitiv, ori s-a dispus amânarea aplicării pedepsei pentru o infracțiune de corupție, o infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție sau o infracțiune în legătură cu acestea, săvârșite înainte de eliberarea din funcție. Aceste persoane beneficiază de pensie în sistemul public în condițiile legii. „
2. problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Î.C.C.J nu a statuat printr-o altă hotărâre, astfel cum rezultă din consultarea portalului Î.C.C.J.
3. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Î.C.C.J, consultate astăzi, 13.04.2016.

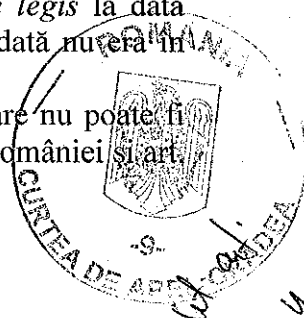
II. Expunerea succintă a procesului:

Prin cererea înregistrată la T.A., la data de 06.04.2015, contestatorul T.A.Ș. a solicitat, în contradictoriu cu intimata C.J.P.A., să se dispună anularea în parte a deciziei nr. 253334 din 21.10.2014, deciziei nr. 253334 din 23.12.2014, emise de intimată prin care i s-a acordat pensia anticipată parțială în baza Legii nr. 263/2010, referitor la data acordării pensiei cu data de 20.12.2013, în loc de 04.08.2014, solicitând totodată să fie obligată intimata C.J.P.A., să pună în plată decizia nr. 253334 din 31.10.2009 și să-i plătească sumele ce reprezintă diferența dintre pensia stabilită prin decizia nr. 253334 din 21.10.2014 și cea stabilită prin decizia 253334 din 31.10.2009, începând cu data de 20.12.2013.

În susținerea cererii arată în esență că în situația de față nu sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 118/2014, care modifică prevederile Legii nr. 303/2004, referitoare la pensia de serviciu după publicarea sa în Monitorul Oficial. Fapta pentru care a fost condamnat definitiv apelantul a fost săvârșită înainte de apariția Legii nr. 118/2014, iar aceasta nu are puterea de a retroactiva în materia asigurărilor sociale unde s-a bucurat de un drept câștigat încă din 31.07.2009, pensia de serviciu fiind stabilită prin decizie definitivă, necontestată, cu mult înainte de săvârșirea faptei penale, fiind suspendată punerea în plată la cererea apelantului, acesta având o vechime în magistratură de 34 ani și 10 luni, deci cu mult peste stagiul necesar pensionării. Or, apelantul a fost condamnat definitiv înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2014.

Se mai arată că, în realitate, eliberarea sa din funcție s-a produs *ope legis* la data condamnării definitive, conform dispozițiilor Legii nr. 303/2004, iar la acea dată nu era în vigoare Legea nr. 118/2014.

Apelantul arată că se află în situația unui drept patrimonial câștigat, care nu poate fi ignorat, în acest sens fiind de observat dispozițiile art. 15 al. 2 din Constituția României și art.

6 din Noul Cod Civil, care consacră principiul neretroactivității legii civile, care nu poate să dispună și să modifice drepturi câștigate, mai ales în cazul unei fapte săvârșite înainte de intrarea în vigoare a unei legi care le anulează.

Intimata C.J.P.A. a depus întâmpinare prin care solicită respingerea acțiunii ca nefondată, arătând că decizia atacată a fost emisă cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Se arată că această contestație este neîntemeiată, reclamantul pretinzând acordarea unor drepturi de pensie de serviciu conform Legii nr. 303/2004, în contextul în care decizia contestată nr. 253334/21.10.2014 este emisă în baza Legii nr. 263/2010, având la bază o modalitate de calcul reglementată la Secțiunea a 6-a din lege.

Prin sentința civilă nr. 414 din 18 iunie 2015 pronunțată de T.A., prima instanță a respins excepția de prematuritate a introducerii acțiunii, invocată de intimată, ca neîntemeiată, fiind respinsă contestația formulată de contestator, ca neîntemeiată, fără acordarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea hotărârii prima instanță a reținut cu privire la excepția prematurității introducerii acțiunii că, potrivit deciziei nr. 956/13.11.2012 a Curții Constituționale, s-a hotărât că dispozițiile art. 151 alin. 2 din Legea nr. 263/2010, sunt constituționale în măsura în care se interpretează că nesoluționarea contestațiilor și necomunicarea în termenul legal a hotărârii C.C.C., respectiv ale comisiilor de contestații, nu împiedică accesul la justiție.

Prin urmare, contestatorul a formulat contestație în termen legal, dar aceasta nu a fost soluționată de către C.C.C. în termen de 45 de zile, conform art. 150 al. 4 din Legea nr. 263/2010, astfel încât contestatorului nu îi poate fi încălcat dreptul de acces la justiție pentru motivul că nu i s-a soluționat contestația în termen legal și obstaculă dreptul de a se adresa instanțelor judecătorești pentru a-și vedea realizate pretențiile.

Pe fondul cauzei, instanța de fond a reținut că partea contestatoare a contestat deciziile 253334/21.10.2014 și 253334/23.12.2014, solicitând anularea acestora în parte în ceea ce privește data acordării pensiei în sensul de a dispune acordarea pensiei începând cu data solicitării, respectiv cu data de 20.12.2013 în loc de 04.08.2014.

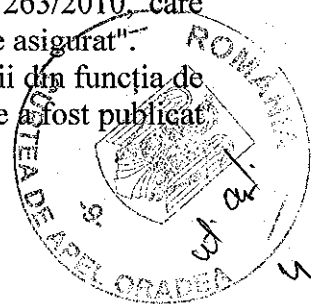
Instanța a constatat că prin cele două decizii contestate, drepturile de pensie s-au acordat începând cu data de 04.08.2014, deoarece prin cererea nr. 25050/04.08.2014 contestatorul a completat documentația și a depus la dosarul de pensie decretul de eliberare din funcție.

Într-adevăr, contestatorul a formulat cerere de acordare a pensiei de serviciu la data de 20.12.2013, dar aceasta nu a putut fi soluționată deoarece intimata avea nevoie de decretul de eliberare din funcție, întrucât contestatorul a fost judecător, iar conform art. 85 al. 3 teza a II-a din Legea nr. 303/2004-republicată "plata pensiei se face de la data prevăzută în decretul Președintelui României ca fiind data eliberării din funcție sau, în cazul lipsei unei astfel de date, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a decretului Președintelui României de eliberare din funcție".

Prin urmare, intimata a comunicat contestatorului prin adresa nr. 42309/08.01.2014, ca acesta să prezinte decretul Președintelui României, dar a prezentat decretul nr. 550/30.07.2014 doar la data de 04.08.2014.

Astfel, data acordării drepturilor pensiei de asigurări sociale s-a făcut potrivit cererii contestatorului, în mod corect începând cu data de 04.08.2014 și în conformitate cu dispozițiile art. 103 alin.1 și 2 din Legea nr. 263/2010, care prevăd că pensia se acordă titularului, în baza cererii care se depune la casele teritoriale de pensii, la data îndeplinirii condițiilor de pensionare, coroborat cu dispozițiile art. 105 din Legea nr. 263/2010, care prevăd că pensia anticipată parțial se plătește "... de la data încetării calității de asigurat".

În cazul contestatorului, încetarea calității de asigurat este data eliberării din funcția de judecător, respectiv data de 31.07.2014 conform Decretului nr. 550/2014, care a fost publicat

în Monitorul Oficial nr. 571/31.07.2014, la fel cum și numirea în funcția de judecător se face prin decret de către Președintele României, la propunerea C.S.M., conform art. 31 al. 1 din Legea nr. 303/2004-republicată.

În ceea ce privește capătul al doilea din contestația formulată, respectiv punerea în plată a deciziei nr. 253334/31.07.2009 și plata diferențelor de bani dintre pensia stabilită prin decizia nr. 243334/21.10.2014 și cea stabilită prin decizia nr. 253334/31.07.2009, începând cu data de 20.12.2013, instanța de fond a reținut, în primul rând că partea contestatoare a indicat greșit în petitul acțiunii data deciziei nr. 253334, care este din data de 31.07.2009 și nu din data de 31.10.2009.

De asemenea, s-a mai reținut că prin decizia nr. 253334/31.07.2009 a fost stabilită în favoarea contestatorului pensia de serviciu conform Legii nr. 303/2004-republicată, întrucât contestatorul avea calitatea de judecător.

Această decizie nu a fost pusă în plată, deoarece contestatorul a solicitat prin cererea înregistrată sub nr. 31642/16.10.2009, suspendarea punerii în plată a deciziei nr. 253334/31.07.2009, întrucât și-a continuat activitatea în cadrul J.I.

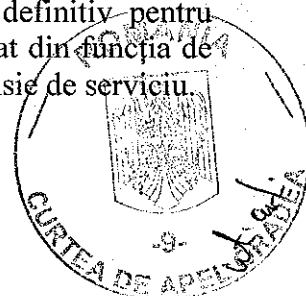
În perioada dintre emiterea deciziei nr. 253334/31.07.2009 și a deciziilor 253334/21.10.2014 și nr. 253334/23.12.2014, contestatorul a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni, fapt ce rezultă din decretul nr. 550/30.07.2014, acesta fiind eliberat din funcție ca urmare a condamnării definitive și nu ca urmare a pensionării anticipate sau la limită de vârstă.

Potrivit art. 82 ind. 2 al. 1 și 2 din Legea nr. 303/2004-republicată, articol ce a fost introdus prin Legea nr. 118/2014, publicată în Monitorul Oficial nr. 549/24.07.2014 și intrată în vigoare la data de 27.07.2014, se prevede că "(1) Nu beneficiază de pensia de serviciu prevăzută la art. 82 și 83 ind. 1 și de indemnizația-prevăzută la art. 81 judecătorii..., care, chiar ulterior eliberării din funcție, au fost condamnați definitiv ori s-a dispus amânarea aplicării pedepsei pentru o infracțiune de corupție, o infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție sau o infracțiune în legătură cu acestea, săvârșite înainte de eliberarea din funcție. Aceste persoane beneficiază de pensie în sistemul public, în condițiile legii. (2) Punerea în mișcare a acțiunii penale pentru una dintre infracțiunile prevăzute la alin.(1) atrage, de drept, suspendarea soluționării cererii de acordare a pensiei de serviciu sau, după caz, suspendarea plății pensiei de serviciu, dacă aceasta a fost acordată până la soluționarea definitivă a cauzei. În această perioadă, persoana față de care s-a pus în mișcare acțiunea penală beneficiază în condițiile legii, de pensie din sistemul public".

Prin urmare, s-a apreciat că, contestatorul fiind eliberat din funcție ca urmare a unei condamnări definitive, după intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2014, acesta nu poate fi beneficiarul pensiei de serviciu, așa cum prevede art. 82 ind. 2 al. 1 și 2 din Legea nr. 303/2004-republicată, articol ce a fost introdus prin Legea nr. 118/2014.

De asemenea, instanța nu a reținut susținerile contestatorului cu privire la data încetării calității de judecător, deoarece calitatea de judecător nu încetează la data condamnării definitive, ci la data publicării decretului de eliberare din funcție, la fel cum începe și activitatea de judecător, prin numirea în funcția de judecător, numire care se face prin decret de către Președintele României, la propunerea CSM, conform art. 31 al. 1 din Legea nr. 303/2004-republicată.

În ceea ce privește aplicarea legii în timp și faptul că Legea nr. 118/2014 care modifică Legea nr. 303/2004, nu retroactivează, instanța reținând că nu este vorba despre aplicarea retroactivă a Legii nr. 118/2014, ci despre aplicarea acesteia la situațiile în curs, cum este și situația contestatorului care a săvârșit infracțiunea și a fost condamnat definitiv pentru aceasta, înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2014, dar a fost eliberat din funcția de judecător după intrarea în vigoare a acestei legi, care îi interzice dreptul la pensie de serviciu.

În acest caz s-a reținut că este aplicabil principiul aplicării imediate a legii noi situațiilor în curs de desfășurare, cum este și situația contestatorului care a fost eliberat din funcția de judecător sub imperiul modificărilor aduse prin Legea nr. 118/2014, astfel încât această lege îi este aplicabilă.

Pe perioada cât contestatorul a fost cercetat penal el a fost suspendat din funcția de judecător, deoarece nu s-a aflat în pensie pentru a încasa pensia specială, ci a exercitat efectiv funcția de judecător, astfel încât el nu a primit indemnizația de judecător fiind suspendat, iar la data când a fost eliberat din funcția de judecător, a fost eliberat ca urmare a condamnării definitive sub imperiul modificărilor Legii nr. 303/2004 aduse prin Legea nr. 118/2014, astfel încât aceste modificări îi sunt aplicabile și nu mai poate beneficia de pensie de serviciu.

Față de aceste considerente, în temeiul art. 82 ind. 2 al. 1 și 2 din Legea nr. 303/2004-republicată, articol ce a fost introdus prin Legea nr. 118/2014, instanța a respins contestația ca neîntemeiată.

Împotriva acestei hotărâri, la data de 07.08.2015, a declarat apel T.A.Ș. solicitând admiterea apelului, schimbarea în parte a sentinței apelate în sensul anulării deciziei nr. 253334/21.10.2014 emisă de intimata C.J.P.A., modificată prin decizia nr. 253334/21.10.2014, prin care i s-a acordat pensia anticipată parțială în baza Legii nr. 263/2010, referitor la data acordării pensiei și pe cale de consecință, să se dispună acordarea pensiei cu data solicitării 20.12.2013, în loc de 04.08.2014, în cuantumul stabilit prin decizia nr. 253334/31.07.2009; obligarea C.J.P.A., să pună în plată decizia nr. 253334 din 31.07.2009, începând cu data de 04.08.2014, recalculează conform art.82 alin. 4 din Legea nr. 303/2004 și să-i plătească sumele ce reprezintă diferența dintre pensia stabilită prin decizia nr. 253334/21.10.2014 revizuită și cea stabilită prin decizia nr. 253334/31.07.2009 recalculează conform art. 82 al. 4 din Legea nr. 303/2004; anularea deciziei nr. 253334/21.10.2014 emisă de partea intimată C.J.P.A., modificată prin decizia nr. 253334 din 21.10.2014, cu data pronunțării hotărârii ca urmare a punerii în plată a deciziei nr. 253334/31.07.2009; cu obligarea intimei la plata cheltuielilor de judecată.

În susținerea apelului apelantul a apreciat că decizia nr. 253334/31.07.2009 trebuie pusă în plată cu data eliberării sale din funcție, fără a fi afectată de modificările legislative ulterioare, fapta pentru care a fost condamnat definitiv a fost săvârșită înainte de apariția Legii nr. 118/2014, iar aceasta nu are putere de a retroactiva în materia asigurărilor sociale unde el se bucură de un drept câștigat încă din 31.07.2009, când pensia de serviciu a fost stabilită prin decizie definitivă, necontestată, cu mult înainte de săvârșirea faptei penale, fiind suspendată punerea în plată la cererea sa, având o vechime în magistratură de 34 ani și 10 luni, deci cu mult peste stagiul necesar pensionării.

Arată că a solicitat în repetate rânduri eliberarea sa din funcție prin demisie, însă CSM a hotărât eliberarea din funcția abia la data de 03.07.2014, decretul de eliberare fiind publicat la 30.07.2014.

Pe de altă parte, contestatorul arată că, în realitate, eliberarea din funcție s-a produs *ope legis* la data condamnării definitive, conform dispozițiilor Legii nr. 303/2004 și la acea dată nu era în vigoare Legea nr.118/2014, iar în aceste împrejurări consideră o simplă neglijență a organelor Statului Român perioada arătată mai sus, referitoare la celeritatea pentru publicarea decretului prezidențial și nicidecum un temei care să ducă la interpretarea abuzivă a legii, așa cum a procedat C.J.P.A..

Drept urmare, contestatorul apreciază că se află în situația unui drept câștigat, care nu poate fi ignorat și în acest sens sunt de observat dispozițiile art. 15 al. 2 din Constituția României și art. 6 din Codul Civil care, consacră principiul neretroactivității legii civile, care nu poate să dispună și să modifice drepturi câștigate în cazul unei fapte săvârșite înainte de intrarea ei în vigoare.

Prin întâmpinarea depusă la dosar la data de 29.09.2015, intimata C.J.P.A. a solicitat respingerea apelului ca nefondat și menținerea ca temeinică și legală a hotărârii pronunțată în primă instanță, apreciind că T.A. a procedat în mod corect la plata drepturilor de pensie de asigurări sociale începând cu data de 04.08.2014, conform dispozițiilor art. 103 alin. 1 și 2 coroborat cu art. 105 din Legea nr. 263/2010, aceasta în condițiile în care reclamantul a înțeles să prezinte decretul Președintelui României nr. 550/30.07.2014 doar la data de 04.08.2014, dată la care a fost înregistrată cererea nr. 25050, prin care s-a solicitat înscrierea la pensie anticipată parțială, în temeiul Legii nr. 263/2010.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Apelantul arată că decizia nr. 253334 din 31.07.2009 este definitivă și prin aceasta i s-a stabilit un drept, iar asupra acestui drept nu poate produce efecte art. 83² al. 1 din Legea nr. 303/2004 republicată, articol ce a fost introdus prin Legea nr. 118/2014, întrucât în caz contrar legea ar retroactiva.

Mai arată că în sensul susținerilor sale pledează și faptul că în art. II al proiectului de lege pentru completarea Legii nr. 303/2004 s-a stabilit că prevederile acestei legi să se aplice și magistraților condamnați definitiv anterior, indiferent de momentul pensionării. Ulterior, sintagma magistrați condamnați definitiv anterior, indiferent de momentul pensionării a fost înlăturată din lege, ca dovadă că legiuitorul nu a intenționat să mai facă aplicabile aceste dispoziții și magistraților condamnați anterior intrării în vigoare a legii, realizând că astfel ar fi încălcată Constituția și principiul neretroactivității legii.

2. Intimata nu și-a exprimat punctul de vedere cu privire la dezlegarea problemei de drept.

IV. 1. Redarea normei de drept intern ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

-art. 83² al. 1 din Legea nr. 303/2004 republicată, care prevede că „nu beneficiază de pensia de serviciu prevăzută la art. 82 și 83¹ și de indemnizația prevăzută la art. 81 judecătorii ... care, chiar ulterior eliberării din funcție au fost condamnați definitiv, ori s-a dispus amânarea aplicării pedepsei pentru o infracțiune de corupție, o infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție sau o infracțiune în legătură cu acestea, săvârșite înainte de eliberarea din funcție. Aceste persoane beneficiază de pensie în sistemul public în condițiile legii. „

3. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

La nivelul C.A.O. nu au fost înregistrate până în prezent acțiuni cu un obiect similar.

4. Prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei.

Nu s-a identificat jurisprudență apreciată a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supusă analizei.

5. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Opinia instanței este în sensul că dispozițiile Legii nr. 118/2014 pentru completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor se aplică doar pentru infracțiunile de corupție, infracțiunile asimilate infracțiunilor de corupție sau infracțiunile săvârșite în legătură cu acestea ulterior intrării în vigoare a acestei legi, având în vedere exigențele pe care le cuprinde principiul securității juridice respectiv neretroactivitatea, accesibilitatea și previzibilitatea legii, principiu ce a fost consacrat și a cunoscut o continuă îmbogățire în dreptul european, atât la nivel general comunitar cât și materia protecției drepturilor omului.

Cât privește neretroactivitatea legii, urmare a consacării sale constituționale, acest principiu a devenit obligatoriu atât pentru judecătorul care aplică legea, cât și pentru legiuitorul care este ținut să-l respecte în procesul de legiferare, neretroactivitatea legii constituind o garanție fundamentală a drepturilor constituționale.

Curtea Constituțională, în exercitarea competenței sale prevăzute de Constituție și de legea sa de organizare și funcționare a sancționat în repetate rânduri încălcarea principiului neretroactivității legii, contribuind totodată la definirea lui.

Astfel, în decizia nr. 436 din 8 iulie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 3 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Curtea Constituțională a statuat că deși legea nouă nu poate dispune cu privire la consecințe și efecte cu privire la fapte care înainte de intrarea ei în vigoare au dat naștere sau după caz au modificat sau au stins o situație juridică ori cu privire la efecte pe care acea situație juridică le-a produs înainte de aceeași dată.

Urmând raționamentul Curții Constituționale, infracțiunile de corupție săvârșite anterior modificării Legii nr. 303/2004 reprezintă din punct de vedere al conflictului de legi în timp *facta praeterita*, realizată în întregime înainte de intrarea în vigoare a legii noi și pentru care dacă i s-ar aplica o lege ulterioară ar însemna să i se atribuie efect retroactiv.

În numele legii,

DISPUNE:

Constată admisibilă sesizarea Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Cum se interpretează prevederile art. 83² al. 1 din Legea nr. 303/2004 republicată, respectiv dacă dispozițiile Legii nr. 118/2014 pentru completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor se aplică doar pentru infracțiunile de corupție, infracțiunile asimilate infracțiunilor de corupție sau infracțiunile săvârșite în legătură cu acestea, săvârșite anterior intrării în vigoare a legii sau doar ulterior acestui moment.

Dispune înaintarea prezentei încheieri, la care se atașează următoarele înscrisuri, conforme cu originalul: contestația formulată de apelant către C.C.C. din cadrul C.N. de P.B.; contestația depusă de apelantă la T.A.; sentința civilă nr. 414/18.06.2015 pronunțată de T. A. în dosar nr. 936/108/2015; apelul declarat de apelant împotriva hotărârii pronunțate de T. A.; întâmpinarea depusă de intimata C.J.P.A. la T.A.; răspunsul la întâmpinare depus de apelant la C. A.T.; notele de ședință depuse de intimată la C.A.O.; încheierea din 13.04.2016 pronunțată de C.A.O. de sesizare a Î.C.C.J.

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, 13.04.2016.

**Președinte,
D.M.**

**Judecător,
F.T.**

**Grefier,
A.B.**

-redactat încheiere D.M./25.04.2016
-tehoredactat A.B./25.04.2016-3 ex.

